

KÉPZELT RIPIORT A JÁSZTELKI RÁKÓCZI IKERTÖLGYEKSEL

Riporter: Hol él Ön?

Öreg tölgy: Jászberénytől 9 km-re találhatsz meg. Jásztelek község egyik szélő részében, melynek neve Pusztamizse. Az élő és Holt-Zagyva által határolt 70 hektáros rész, ahol élek 1994 óta természetvédelmi terület. Egykoron jobb sorsa is volt ennek az emberek lakta résznek, hiszen önálló településként jegyezték a krónikás könyvek, és mi is többen voltunk, ily sokat élt, öreg fák.

Riporter: Mi történt a társaival?

Öreg tölgy: Egyeseket az idő vas foga, másokat egy nagyobb vihar pusztított el, de sokunkat sajnós az ember.

Riporter: Kérem, mesélje el történetét!

Öreg tölgy: Valamikor a Rákóczi-szabadságharcidején, 1710 márciusa és áprilisa között a Jászság volt ám a kuruc „állam” központja. A monda szerint maga II. Rákóczi Ferenc egy hétig a pusztamizsei kocsányos tölgyesben táborozott. Egyik kedvenc pihenőhelye pedig két egymás közelében álló, akkor még ifjanc tölgyfa között volt, azok voltunk mi.

Riporter: Milyen fajta fa Ön!

Öreg tölgy: Több százéves, 6 méter átmérőjű, sok mindent megért kocsányos tölgy vagyok. Erősen víz és fényigényes vagyok, de mindenféle talajban jól érzem magam. A hőmérsékletváltozásokat jól viselem. Kérgem fiatalon sima volt, de most már így több, mint 456 évesen hosszant repedezett, megvastagodott. Leveleim tojásdad alakúak. Termésem a hosszú kocsányon lógó makk.

Nagyon szeretem, hogy sok állatnak, madárnak nyújtok bűvőhelyet, fészkelő helyet és élelmet.

Sajnos hazánkban a számom a folyamszabályozások után bekövetkező talajvízcsökkenés miatt erősen lecsökkent. Ma erdeink csupán 9%-át alkotjuk társainkkal.

Lakóhelyemen Pusztamizsén is nagyon csökken a számunk. De a több százéves kocsányos tölgy barátaimmal méltóságteljesen álljuk még a „baltások rohamait”. Igaz néha én is szerzek sérüléseket, de még állom a sarat!

Ám a könnyebben aprítható fákat a sötét elemek tűzrevalónak lopják ki az erdőnkől.

Riporter: Mit üzen az embereknek?

Öreg tölgy:

1. Nem tőled függ, milyenek születsz. Mi fák is sokfélék vagyunk. A fűz szomorúnak tűnhet, a tölgy erősnek, a juhar büszkének – de mindeniknek megvannak saját képességei és mind egyedülálló a maga módján. Tanuld meg használni saját képességeidet, és mindig tanulj újakat. Sajnos nem tudom, mi tartogat szám

2. Fejlődj saját ritmusodban, élvezd a növekedésed minden pillanatát. Mi fák, nem nézzük irigykedve a nagyobbat vagy az erősebbet. Minden nap, minden kibomlott levél örömmel tölt el.

3. Semmi sem tart örökké. Mindig nőnek új ágak és új levelek, ezért nem könnyezünk minden elsárgult levélért, hanem annak örülünk, amink van.

4. Az erős gyökerek azok, amelyek mindig segítenek. Ne felejtse el, honnan indultál és mit tanultál fejlődésed ösvényén.

5. Néha nehéznek és szomorúnak tűnhet az élet. Ne add fel azokban a pillanatokban sem! Bármilyen kegyetlennek is tűnjön a vihar, a gyökereid erősek és hamarosan újra gyönyörködhetsz a napsugarakban.

+1.KÉRLEK TITEKET VÉDJETEK MEG MINKET, hisz gondolom azt szeretnétek, hogy unokáitok

és ükunokáitok is láthassanak minket!